

Za prof. MUDr. Ivanem Vaňkem, DrSc. (26. 6. 1942–8. 12. 2023)

Na konci minulého roku zemřel jeden z nejvýznamnějších kardiovaskulárních chirurgů české historie prof. MUDr. Ivan Vaněk, DrSc. Ve svém životě udělal mnohé. Byl skvělým operátorem, transplantačním chirurgem, cévním chirurgem a posléze i kardiochirurgem. Vedl dvě kardiovaskulárně zaměřené kliniky, napsal stovky odborných textů, vychoval několik dalších slavných chirurgů.

Pokud by se člověk spokojil i jen s tímto úctyhodným výčtem, jistě by to zcela stačilo na dlouhý a naplněný život kohokoliv, kdo někdy přičichl k medicíně. Jenže Ivan Vaněk byl a znamenal mnohem více.

Lámal jsem si hlavu nad tím, jak jeho osobnost nejlépe charakterizovat pro ty, kterým byl už generačně vzdálen. A tak trochu také nad tím, co mne vlastně vede k tomu, abych coby kardiolog napsal vzpomínku na kardiovaskulárního chirurga. Myslím, že tím hlavním důvodem bylo jeho charisma.

Pro ty, kteří se s ním nikdy nepotkali, je tato jeho vlastnost obtížně popsitelná. Ivan Vaněk byl totiž člověkem, jemuž podobného jsem nikdy nepotkal. Vždy energický, plný silných výroků, rychlých gest, jednoznačných názorů a nekompromisních rozhodnutí. Byl diskutérem, s nímž jste se nikdy nechtěli dostat do sporu, protože jeho argumentace byla jako lavina, která smete vše, co jí stojí v cestě. A v podobných situacích nikdy nespekuloval, zda

právě hovoří s mladým lékařem anebo třeba s váženým akademikem. Vždy si stál za svým.

Není tedy divu, že Ivan Vaněk ve svém profesionálním životě vyvolával vždy krajní emoce. Na jeho někdejší příchod na I. chirurgickou kliniku VFN se občas vzpomíná i po třiceti letech. Jenže právě i v tom byla jeho neopakovatelnost. Byl štikou v rybníku nejen v IKEM a VFN, ale po šedesátce i ve FN Motol, kde jsme spolupracovali nejvíce.

Podobná povaha se však v naší zemi příliš necení. Proto se domnívám, že svým způsobem zůstal nedoceněn i Ivan Vaněk. Jsem přesvědčen, že českou medicínu posunul díky své energii, pracovitosti a skvělým schopnostem mnohem více než někteří jeho mediálně slavnější soupeřníci.

Pokud na nás tedy odněkud z výšky Ivan hledí (patrně má na sobě bílý plášť, pod ním košili a džíny, v prstech drží cigaretu a ve tváři má mírně ironický úsměv), pak by měl slyšet, že po sobě nechal nejen řadu svých žáků, ale i obdivovatelů. Počítám se mezi ně. Je to proto, že prof. MUDr. Ivana Vaňka, DrSc., považuji nejen za zcela mimořádného lékaře, ale především za zdaleka nejcharismatictějšího člověka, s nímž jsem měl tu čest pracovat.

Ivane, ať je Ti země lehká.

Prof. MUDr. Josef Veselka, CSc.